

акіта

Пілотний
випуск

грудень
2008

Газета ПВНЗ «Інститут сходознавства і міжнародних відносин «Харківський Колегіум»

ВІЗИТ ІНДОНЕЗІЙСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ

09.12.08 в Інституті відбулася зустріч з представниками Посольства Республіки Індонезія в Україні

Радник-Посланник, Тимчасовий Повірений Піндах Естуті Сунарто та другий секретар Нананг Ш. Фаділлах відвідали ІСМВ «Харківський Колегіум» з метою спілкування з викладачами та студентами, які вивчають індонезійську мову; визначення кандидатур студентів, які виявляють бажання взяти участь у програмі з навчання в Індонезії за кошти цієї держави.

У якості перекладача делегацію супроводжував випускник ІСМВ «Харківський Колегіум» Антон Галушка-Адайкін, який рік навчався в Індонезії та вже є кандидатом сходознавчих наук.

Тепла зустріч відбулася з ректором Інституту, гості також оглянули бібліотеку, стенди,

присвячені висвітленню зв'язків з Посольством Республіки Індонезія в Україні. Гості подарували Інституту словники, підручники та інші цінні подарунки.

Делегати залишилися задоволеними рівнем знань студентів. Під час зустрічі студентами були поставлені запитання:

–Яким чином при світовій фінансово-економічній кризі Індонезія утримала економічне зростання у 2008 році?

–Вже у найближчій перспективі Індонезія увійде до 10 найбільш розвинених країн світу. Як при цьому планується побудова її відносин з Україною?

–Як Ви оцінюєте стан та перспективи торгівлі між Індонезією та Україною?

–Чи існує у Вас система підготовки фахівців на зразок Болонської?

–Яким чином наш Інститут може покращувати взаємовідносини між аналогічними навчальними закладами Вашої країни?

У свою чергу адміністрація Інституту висловила подяку делегації та запросила гостей взяти участь у науковій конференції, присвяченій Дню працівників дипломатичної служби України.

ІСТОРІЯ ТА МІСІЯ ІНСТИТУТУ

Історія створення

Колегіум харківський відкритий в 1722 р. в Білгороді єпископом Білгородським і Обоянським Епіфанієм (Тихорським). У 1726 р. перенесений на прохання князя М.М. Голіцина до Харкова, в Покровський монастир.

З причини навчання в школі дітей духовного і світського звань, її найменували Колегіумом. Після 1805 р. (рік відкриття в Харкові Університету ім. Каразіна) Колегіум перетворився в чисто духовну школу. У 1817 р. включений в число духовних семінарій, а в 1840 р. став іменуватися духовною семінарією. На чолі Колегіуму стояв ректор, який мав спочатку сан ігумена, а потім сан архімандрита. Він же був настоятелем Покровського монастиря.

Помічником ректора по учбово-виховній частині був префект (перейменований в 1817 р. в інспектора). Органом внутрішнього управління служила контора (перетворена в 1798 р. в правління), до складу якої входили: ректор, префект і декілька викладачів (з 1817 р. до складу правління входили: ректор, інспектор і економ). Джерела фінансування Колегіуму були різними. Учбовий курс був копією учбового курсу Київської академії з деякими місцевими відмінностями. Була можливість посилати молодих людей за кордон, запрошувати вчителів з-за кордону.

Велика увага приділялася викладанню російської мови. Було введено викладання математики, історії, географії і нових мов.

Повний обсяг курсу складала: богослів'я, іфіка, філософія, історія, географія, природознавство, фізика, арифметика, геометрія,

закінчення на стор.2.

ДЕНЬ СТУДЕНТА

Програма концерту складалася з конкурсу «Міс та Містер Інститут» та виступів талановитих студентів I, II та III курсів. День Студента поринув у атмосферу співів, танців та радощів.

На святкуванні не було байдужих, усі з захопленням спостерігали за яскравим шоу та запеклою боротьбою за звання переможців.

Члени журі на чолі з деканом Я.В.Юдіною визначили результати конкурсу. Звання «Міс Інститут» отримала студентка I курсу Козакова Віолетта, звання «Містер Інститут» - студент I курсу Голуб Тимур.

Адміністрація Інституту привітала учасників та переможців, висловила подяку студраді за організацію культурного життя Інституту.

18.11.2008 року в Інституті відбувся святковий концерт, присвячений Дню студента

Знагоди святкування Всесвітнього дня студентів та з метою заохочення студентів Інституту до навчання та активної участі в житті Інституту, наказом ректора Юрченко Л.П за сумлінне ставлення до навчання нижчепомінованим студентам була оголошена подяка:

–Безкровній Антоніні Вікторівні (МВ-07-1а)
–Стельмах Ірині Володимирівні (ЕС-07-1я)
–Тарасенко Тетяні Олегівні (ЕС-07-1я)
–Щербаковій Валерії Сергіївні (ЕС-07-1я)
–Лучникову Вячеславу Володимировичу (МВ-06-1к)
–Потороці Алісі Юріївні (МВ-06-1к)

–Решетнікову Вячеславу Андрійовичу (ЕС-06-1а)

–Прийдан Марині Ігорівні (МВ-05-1к)

–Сабалі Дмитру Юрійовичу (ЕС-05-1я)

–Непотребному Данилу Андрійовичу (ЕС-05-1к)

–Буличовій Людмилі Павлівні (МВ-04-1я)

За відмінні результати у навчанні та активну участь у науковому та громадському житті Інституту нижчепомінованих студентів було відзначено Грамотами ректорату Інституту:

–Лохоніну Марію Ігорівну (ЕС-06-1я)

–Міняйло Марію Миколаївну (ЕС-06-1я)

–Ріду Лію Самер (ЕС-06-1я)

–Шкодінну Марину Володимирівну (ЕС-06-1к)

–Цимбалюк Катерину Володимирівну (ЕС-06-1я)

закінчення, початок на стор.1.

ІСТОРІЯ ТА МІСІЯ ІНСТИТУТУ

архітектура, інженерство, артилерія, геодезія, риторика, піітика, музика, малювання, мови: російська, слов'янська, латинська, грецька, єврейська, французька, німецька і італійська; сільське господарство й медицина.

Колегіум належав до видатних учбових закладів 18 століття. Це було зразкове училище на півдні Росії, перше після Київської академії. Коли в 1739 р. преосвященний Петро (Смеліч), архієпископ Білгородський, внаслідок епідемії, що лютувала в Харкові, перевів Колегіум в архієрейську слободу Грайворони і хотів було залишити його там назавжди, **Св. Синод писав йому, що «таким знатним училищем в селі бути вельми непристойно, а найпаче від зовнішніх країн має бути не без докору».**

Ректорові Колегіуму веліли носити мантию зі скрижальями і хрест, за прикладом ректора Московської академії, а також - носити панягію і вживати ріпиди. Порівняння ректора Колегіуму з ректором академії, розширення круга наук колегіумського викладання, послужили приводом для закріплення за Колегіумом назви Академія: його називали іноді Харківською академією або Тіхоріанською академією (за іменем засновника - Епіфанія Тіхорського).

Колишніми вихованцями Колегіуму були київські митрополити Арсеній (Могилянський) і Гаврило (Кременецкий), професори Московського університету І. Двігубській, Е. Мухін і М. Каченовській, філософ Г. Сковорода, літератори З. Писаревській, П. Писаревській, З. Олександрович.

Колегіум, що був всестановним учбовим закладом, повинен був, за задумом засновників, готувати молодь до різноманітної духовної і світської діяльності.

Розмістили Колегіум на підвір'ї монастиря. У двоповерховому кам'яному будинку, в стилі українського бароко, провели необхідні перебудови, і він прослужив Головним корпусом Колегіуму до 1850 року, а потім

використовувався як консисторія. В кінці XIX століття будинок був знесений за ветхістю. На його місці в 1903 році побудували будівлю монастирських келій з трапезною, в якому в післявоєнні роки розміщався Дзержинській районний військомат, а зараз воно повернене монастиреві.

За Колегіумом закріпили нижню церкву двох'ярусного Покровського храму. На другому поверсі надвратної монастирської будівлі розмістили бібліотеку, яка до кінця XVIII століття налічувала понад дві тисячі книг різними мовами. У декількох старих хатинах, що стояли на підвір'ї, поселили неодружених викладачів (сімейні жили в місті, на приватних квартирах) і іногородніх, що вчаться, влаштували трапезну і господарські приміщення.

При Колегіумі організували початкову школу, що називалася бурсою, куди приймали дітей духовництва, переважно сиріт. Пізніше стали приймати і дітей різночинців.

Будинок знаходився на північній стороні нинішнього Бурсацького узвозу. Умови життя і навчання в бурсі і Колегіумі були спартанські: у класах не топчили. Від холоду замерзало чорнило, і учні тримали чорнильниці за пазухою. Вихованців не забезпечували ні білизною, ні одягом, ні взуттям. Мізерною була і їжа - пісні щі, житній хліб, гречані галушки.

Бажаючи хоч якось поправити свій матеріальний стан, старші учні на літніх канікулах розбридалися по селах, де їх охоче наймали вчителями до своїх дітей поміщики і заможні селяни.

Поступово бурса облаштовувалася. У 1770-1773 роках звели у дворі одноповерховий кам'яний корпус, в 1808-му - кам'яний флігель для лікарні училища.

У 1881-1885 роках комплекс духовного училища капітально реконструювали. Старі будови у дворі знесли, головний корпус добували вглиб ділянки і надбудували з боку спуску ще один поверх у вигляді мезоніну. Фасад оформили в російсько-візантій-

ському стилі. У такому вигляді ця будівля дійшла до наших днів: тепер у ній розміщується Інститут культури.

Колегіум набув заслуженої популярності. Але через складність та насиченість програми, далеко не всі учні проходили повний курс навчання.

Богослів'я вивчали учні, які готувалися стати священниками (це були, як правило, діти духовництва). Різночинці зазвичай закінчували свою освіту філософією, не доходячи до богослів'я, і проявляли себе на різних теренах державної служби. Найбільш обдарованих вихованців після закінчення курсу посилали на стажування за кордон.

У 1768 році при Колегіумі відкрили так звані Додаткові класи, в яких розвернулося викладання прикладних наук, - геодезії, інженерної справи, артилерії з розширенням вивчення математики, іноземних мов. Надалі додалася інструментальна музика, танці, малюнок, живопис і архітектура. Курс був розрахований переважно на дітей дворянського звання, що готувалися до державної служби.

Розклад був складений так, що факультативні заняття в Додаткових класах могли відвідувати всі бажаючі. Розміщувалися Додаткові класи за межами монастиря, там, де тепер знаходиться бібліотека ім В.Г. Короленка. Додаткові класи проіснували 20 років, а потім їх відокремили від Колегіуму і злили із заснованим в 1789 році так званим Народним училищем.

У перші роки в Колегіумі навчалось близько 400 осіб, потім їх число зросло до 800. Зараховували, як правило, учнів, що вже здобули початкову освіту в бурсі або місцевих архієрейських школах.

Особлива увага приділялася підбору викладачів, частину яких виписували з-за кордону. Серед місцевих викладачів Колегіуму було немало високоосвічених людей, що володіли широкими знаннями і справжньою культурою.

Особливе місце належало видатному українському філософові, просвітителю, письменникові Г.С. Сковороді.

На жаль, діяльність Колегіуму ускладнювалася постійними тертями між церковною і урядовою адміністраціями, а також недостатністю засобів, що відпущалися на фінансування. Створення в Харкові Університету призвело до поступової реорганізації Колегіуму в першій половині XIX століття в семінарію - середній учбовий заклад чисто духовного напрямку. З 1817 року воно вважалось духовною семінарією 3-го розряду, хоча до 1840 року ще зберігало найменування Колегіуму.

У 40-і роки XIX століття семінарію перевели в нову будівлю на Холодній горі (колишня Семінарська вулиця, тепер вул. Володарського, 46).

У 1941- 1945 роках будівлі були значно пошкоджені. По їх відновленні там розміщувався Харківський інститут льотчиків.

Додаткові класи Колегіуму в 1788 році перейменували в Казенне училище, а в 1789-му приєднали до Головного народного училища, яке стали іменуватися Головним слобідськоукраїнським училищем.

У 1805 році воно стало Першою слобідсько-українською чоловічою гімназією, основне завдання якої полягало в підготовці учнів до вступу в Університет, а бурсу остаточно перетворили в Духовне училище, що складалось з приходського, такого, що давало початкову освіту, і повітового, яке давало підготовку вищого ступеня.

Після 1917 року господарі будівлі на Бурсацькому узвозі багато разів мінялися. У неї поступово поміщалися факультет Політпроса інституту народної освіти, потім Бібліотечний інститут (1936), Консерваторія (1943-1949), знову Бібліотечний інститут, що став в 1964 році Інститутом культури. Він є господарем будівлі на Бурсацькому узвозі і сьогодні.

3 ДНЕМ ПРАЦІВНИКІВ ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ!

22 грудня в Україні щорічно відзначається 21.11.05 № 1639/2005. У цей день в 1917 році День працівників дипломатичної служби, Урядом УНР був створений Генеральний встановлений Указом Президента від секретаріат міжнародних справ.

Щиро вітаємо з професійним святом українських дипломатів, працівників Харківської обласної Держадміністрації, відповідальних за міжнародні зв'язки, випускників, викладачів та студентів нашого Інституту!

ПВНЗ «Інститут сходознавства і міжнародних відносин «Харківський Колегіум»

61039, м. Харків, проспект Постишева, 4, телефони (8-057) 7-196-088; 7-196-077; 370-51-63